

Le Ms. 408 contient :

- F. 3-100 v° : Sextus Empiricus, *Hypotyposes pyrrhoniennes* (*Esquisses pyrrhoniennes*), en 3 livres

- Livre I, f. 3-30 v°. Formule introductive : « Τάδε ἔνεστιν ἐν τῷ πρώτῳ τῶν πυρρωνεῖων ὑποτυπώσεων » ; sommaire ; début : « Τοῖς ζητοῦσι τι πράγμα... » ; fin : « ...καὶ τὸ πρῶτον τῶν ὑποτυπώσεων σύνταγμα. » ; à la suite, formule conclusive : « Εἰσι δὲ ταῦτα πυρρωνεῖων ὑποτυπώσεων τῶν εἰς τὰ τρίτὰ τὸ πρῶτον » ; puis sommaire du second livre à l'encre rouge (ajout postérieur).
- Livre II : f. 31-62 v°. Formule introductive en rouge : « πυρρωνεῖων ὑποτυπώσεων τῶν εἰς τρίτὰ τὸ δεύτερον » ; début : « Ἐπεὶ δὲ τὴν ζήτησιν... » ; fin : « ... Τοσαῦτα καὶ περὶ ἀμφιβολῶν εἰπόντες αἰτοῦ περὶ γράφομεν τὸ δεύτερον τῶν ὑποτυπώσεων σύνταγμα. », marquée par la formule : « τέλος πυρρωνεῖων ὑποτυπώσεων τῶν εἰς τὰ τρίτὰ τὸ δεύτερον. » ; à la suite, formule introductive : « τάδε ἔνεστιν ἐν τῷ τρίτῳ τῶν πυρρωνεῖων ὑποτυπώσεων. » ; puis formule introductive « πυρρωνεῖων ὑποτυπώσεων τῶν εἰς τρίτὰ τὸ τρίτον » et sommaire du livre III qui se prolonge jusqu'au f. 63.
- Livre III, f. 63 v°-100 v°. Début : « Κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν τρόπον τῆς συγγραφῆς... » ; fin : « ... ὁ ἀπὸ τῆς σκέψεως ὀρμώμενος ἐπιτηδες ὡς ἀρκοῦτας αὐτῷ πολλακίς πρὸς τὸ ἀνύειν τὸ προκείμενον. » ; à la suite figure une épigramme anonyme en l'honneur de Pyrrhon :

Ὡ Πύρρων μέγα θαῦμα πεφάσμενον ὡς πλέον
οὐδὲν τῶν ἄλλων ἕτερον χρῆμά τι θαμβάλειν :~
εἰ μὲν ὑπερφιάλως κατ' ἐναντίον ἐλθέμεν ἔτλης,
σμπάντων γε σοφῶν φεῦ ὅσον ἦσθα τάλας :
εἰ δὲ κὲν ἰδυοσύνης τῆς ἀνδρομέης κατεγνωκῶς :~
τὰ πρότιστα φέρεις ὧν σοφίης κατέγνωσ :~

- F. 101-132 v° : Hermès Trismégiste (auteur prétendu), [Traité hermétiques. Extrait :] *Pimandre* (*Poimandrès*), en 14 traités

- Traité I, f. 101-105 : Ἑρμοῦ τρισμεγίστου ποιμάνδρες (titre en rouge) ; incipit « Ἐννοίας μοι ποτὲ γενομένης περὶ τῶν ὄντων... » ; explicit « συναγιάζειν σοι βούλεται, καθὼς παρέδωκας αὐτῷ τὴν πᾶσαν ἐξουσίαν. ».
- Traité I, f. 105-107 : Ἑρμοῦ πρὸς τὰτ λόγος καθολικός ; il manque la première partie de « πᾶν τὸ κινούμενον, ὃ Ἄσκληπιέ... » à « ...τὸ δὲ ἀσώματον ἢ θεῖόν ἐστι ἢ ὁ θεός. ».
- Traité III, f. 107 v° : Ἑρμοῦ ἱερὸς λόγος ; incipit « Δόξα πάντων ὁ θεός... » ; explicit « ...ἐν γὰρ τῷ θεῷ καὶ ἡ φύσις συγκαθέστηκεν. »
- Traité IV, f. 108-109 v° : Ἑρμοῦ πρὸς τὰτ ὁ κρατῆρ, ἡ μονὰς ; incipit « Ἐπειδὴ τὸν πάντα κόσμον... » ; explicit « ...φασὶν ἡ μαγνήτις λίθος τὸν σίδηρον. »
- Traité V, f. 109 v°-111v° : Ἑρμοῦ πρὸς τὰτ υἱὸν ὅτι ἀφανῆς θεὸς φανερώτατός ἐστιν ; incipit « Καὶ τόνδε σοι τὸν λόγον... » ; explicit « ...ὑλῆς μὲν γὰρ τὸ λεπτομερέστερον ἀήρ, ἀήρως δὲ ψυχῆ, ψυχῆς δὲ νοῦς, νοῦ δὲ θεός. »
- Traité VI, f. 111 v°-113 : Ὅτι μόνο τῷ θεῷ τὸ ἀγαθὸν ἐστιν, ἀλλαχόθι δὲ οὐδαμοῦ ; incipit « Τὸ ἀγαθὸν ὃ Ἄσκληπιέ, ἐν οὐδενὶ ἐστιν... » ; explicit « ...καὶ ζῆν τούτων χωρὶς οὐ δυνάμεθα. »
- Traité VII, f. 113 : Ὅτι μέγιστον κακὸν ἐν ἀνθρώποις ἡ περὶ τοῦ θεοῦ ἀγνοσία ; incipit « Ποῖ φέρεσθε, ὃ ἀνθρώποι, μεθύοντες... » ; explicit en colophon :
« ...μισήσης τὴν τούτου κακίαν, νοήσας αὐτοῦ τὴν
ἐπιβουλήν, ἣν
ἐπιβούλευσέ σοι

τὰ δο
 κοῦντα
 Καὶ μὴ νομιζόμενα
 αἰσθη
 τήρια ἀναίσθητα
 ποιῶν
 τῇ πολλῇ
 αὐτὰ ἀποφράξας,
 καὶ μυ
 σαρᾶς
 ἡδονῆς ἐμπλήσας
 ἵνα μήτε
 ἀκούης
 περὶ ὧν
 ἀκούειν σε δεῖ· μήτε
 Βλέπης,
 περὶ ὧν
 βλέπειν σε δεῖ :~ »

:~ Τέλος τοῦ μεγίστου λόγου :~

- *Traité VIII*, f. 114 : Ὅτι οὐδὲν τῶν ὄντων ἀπόλλυται ἀλλὰ τὰς μεταβολᾶς ἀπολείας καὶ θανάτους πλανώμενοι λέγουσιν ; incipit « Περὶ ψυχῆς καὶ ἀσώματος ὧ παῖ... » ; explicit « ... καὶ σύστασις πάντων ὁ θεός. »
- *Traité IX*, f. 115-116 v° : περὶ νοήσεως καὶ αἰσθήσεως. Ὅτι ἐν μόνῳ τῷ θεῷ τὸ καλὸν καὶ ἀγαθὸν ἐστίν· ἀλλαχόθι δὲ οὐδαμοῦ ; incipit « Χθὲς ὧ ἴσκληπιέ τὸν τέλειον... » ; explicit « ... περὶ νοήσεως λεγέσθω. »
- *Traité X*, f. 116 v°-121 : Ἐρμοῦ τρισμηγίστου κλεῖς ; incipit « Τὸν χθὲς λόγον ὧ ἀσκληπιέ... » ; explicit « ... ὑπὸ δὲ τοῦ ἐνὸς τὰ πάντα. »
- *Traité XI*, f. 121-124 : νοῦς πρὸς ἐρμῆν ; incipit « Κατάσχεσ οὖν τὸν λόγον ὧ τρισμέγιστε ἐρμῆ... » ; explicit « ... κατὲ σεαυτὸν νόει καὶ οὐ διαψευδείση. »
- *Traité XII*, f. 124-128 v° : περὶ κοινοῦ πρὸς τὰτ ; incipit « Ὁ νοῦς ὧ τὰτ ἐξ αὐτῆς... » ; explicit « ... θρησκεία δὲ τοῦ θεοῦ μία ἐστὶ μὴ εἶναι κακόν. »
- *Traité XIII*, f. 129-132 v° : Ἐρμοῦ τρισμεγίστου πρὸς τὸν υἱὸν τὰτ περὶ παλιγγενεσίας καὶ σιγῆς ἐπαγγελίας ; incipit « Ἐν τοῖς γενικοῖς ὧ πάτερ... » ; explicit « ... πρὸς ἀπηλιώτην ἡσύχασον ὧ τέκνον. » ; à la suite, ὕμνωδία, incipit « Πᾶσα φύσις κόσμου πρὸς δεχέσθω... » , explicit « ... τὸν πατέρα τὸν ἡμέτερον. »
- *Traité XIV*, f. 132 v° : Ἐρμοῦ πρὸς ἀσκληπιόν, incomplet ; incipit « Ἐπεὶ ὁ υἱὸς μου τὰτ... » , se termine à « ... καὶ τῷ πλήτει καὶ τῷ μεγέθει καὶ τῇ διαφορᾷ τῶν. ».

- F. 135-139 v° : Pseudo-Justin ou Théodoret de Cyr, *Confutatio quorumdam dogmatum Aristotelis*.

Incipit « Ἄει γὰρ ἔστι τι ὃ ὑπόκειται... » ; explicit « ...ἐν αἷς ταῦτα ποιεῖ, ἴν' ἐκ παραλλήλου γνωσθῆ τὸ ἐν αὐτῷ περιεχόμενον ψεῦδος. »

- F. 141-151 : Basile de Césarée, *Contre Eunome* ; Eunome [Eunomius], *Apologie*.

Incipit « Τὸ μὲν οὖν συκοφαντεῖν καὶ διαβάλλειν τινὰς ἐξ ἀκολάστου γλώσσης καὶ γνώμης ἀγνώμονος μοχθηρῶν... » ; explicit en triple colophon (f. 151 r°)

« ...λοιπὰ πάντα τὰ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς ὄρατά τε καὶ ἀόρατα καὶ σώματά τε καὶ ἀσώματα διὰ τοῦ υἱοῦ ἐποίησεν εἰς γὰρ

θεός ἐξ οὗ τὰ πάντα κατὰ τὸν ἀπόστολον·
 κσι εἷς κύριος ἰησοῦς χριστός δι' οὗ τὰ πάντα
 Εἷς οὖν θεὸς ἀγέννητος ἄκτιστος
 ἀποίητος καὶ εἷς κύριος ἰησοῦς χριστός
 ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ γέν ~
 νημα τοῦ ἀγεν ~
 νήτου
 οὐχ ὡς
 ἐν
 τῶν γεννημάτων κτίσμα τοῦ ἀκίστου· οὐχ ὡς
 ἐν τῶν κτισμάτων ποίημα τοῦ ποιήτου·
 οὐχ ὡς ἐν τῶν ποιημάτων καθῶς εἴρηται ὑπὸ
 " τῆς ἁγίας γραφῆς. Κύριος ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν
 αὐτοῦ, πρὸ τοῦ αἰῶνος ἔθε
 μελίωσέ με πρὸ δὲ πάντων
 βουνῶν γεννᾷ με καὶ ἐν ~
 πνεῦμα ἅγιον πρῶτον καὶ μεῖζον
 πάντων τοῦ
 μονογενοῦς
 ἔργον·
 προς
 τάγματι μὲν τοῦ πατρός ἐνεργεία
 δὲ καὶ δυνάμει τοῦ υἱοῦ
 :~ γενόμενον :~
 ~ ~ ~ [τ]έλος τοῦ εὐνομίου :~ ~ ~ ~ ~ »

- F. 151 v°-154 v° : Hermias, *Satire des philosophes païens* (Ἑρμείου φιλοσόφου διάσυρμος τῶν ἔξω φιλοσόφων ; *Irrisio gentilium philosophorum*).
 Incipit « Παῦλος ὁ μακάριος ἀπόστολος τοῖς τὴν Ἑλλάδα... » ; explicit « ...ἔργω μηδενὶ προδήλω καὶ λόγῳ σαφεῖ βεούμενον :~ » ; passage à la pièce suivante indiqué par la formule : « τέλος ἑρμείου τοῦ φιλοσόφου :~ ».

- F. 154 v°-156 : Διάλογος τοῦ ἁγιοῦ βασιλεί καὶ γρεγορίου τοῦ θεολόγου (*Dialogue de Basile et Grégoire ; Basilii et Gregorii theologi dialogus*).
 Incipit « τὸν πρῶτον αἰτίως τοῦ δευτέρου αἰτίου... » ; explicit « ... κατὰ ἀλήθειαν ἔφαγε καὶ κατὰ τούτου ὑποδείγματος ὡς οἶδεν ὠκείστατο. » ; le copiste met les interlocuteurs en exergue : γρῆν (?) pour Grégoire et βασι^{λοσ} pour Basile.

- F. 156-164v^o : Theophylacte Simocatta, *Dialogue sur diverses questions de physique* (διάλογος περὶ διαφορῶν φυσικῶν ἀπορημάτων καὶ ἐπιλύσεων αὐτῶν καὶ ἡ διάλεξις τοῦ διαλόγου ; *Dialogus problemata physica eorumque solutiones complexus*)
 Incipit « Τὰς χελιδόνας ὑπὸ τῶν μητέρων ἀκήκοα τὴν παρ' αὐταῖς ᾠδὴν... » ; explicit en colophon :

« ... Ἑρμαιον γὰρ τί μοι εὐάντητον τῶν δυσπορίστων λόγων τὴν ~
 ~ ἐπιστήμην ~
 ~: ἀπή ÷
 ~: λη :~
 :~ τέλος :~ :~ φα :~
 :~ τοῦ δια ~ λόγου :~. »

Comme dans le texte précédent, les interlocuteurs sont mis en exergue.